

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 119. Pauli Sarpii Servitæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](#)

Postremus denique erat Hermanus Sæc. XVII.
Bossendorff patria Monasteriensis, qui A.C. 1623.
adversus Conradum Vorstium, & Ja-
cobum Renecium Calvinistas varia edi-
dit opuscula præter *Thesaurum Sponfa-
rum pro Virginibus Deo devotis.*

§. CXIX.

Pauli Sarpii Servitæ obitus.

Hoc item anno Venetæ Reipublicæ
Cato ac Theologus decepit Pau- Spondan.
tom 3.
lus Sarpius Servita, qui suis lucubra- Cont. Annal.
tionibus celebre sibi nomen in Orbe Baron. ad
comparabat. Natus is erat Venetiis ann. 1545.
et 46.
die decima quarta Augusti anno Christi Scipio Henr.
millesimo quingentesimo quinquagesi- Cens. Theol.
mo secundo; Juvenis adhuc Patrem Natal. Alex.
mortis invidia, Matrem vero Religiosa tom. 8. Hist.
professione amisit, curæ relictus A- Ecc. dissert.
vunculi sui Ambrosii Morelli Canonici, t. 2. Corrig.
et seqq.
cujus opera latino, Græco, & Hebrai-
co idiomate, necnon Philosophicis ac
Theologicis disciplinis egregie imbū-
tus, Historiæ, Jurisprudentiæ, arti
Medicæ, Anatomicæ, Botanicæ, nec-
non Mineralogiæ sedulam navabat ope-
ram, tam miro progressu, ac inde ac-
quisito applausu, ut a summis Pontifi-
cibus, Cardinalibus, Principibus, ac
doctissimis illius ævi Viris maximo in
honore haberetur. Nondum vigesimum

Bbb 4 septi-

Sæc. XVII. septimum ætatis suæ annum expleverat, cum jamjam Venetæ Ordinis sui Provinciæ regimen sibi commissum haberet, omnesque dignitatum gradus emensus esset. Fervente autem dissi-

Vid. Supradictio Pauli V. cum Venetis, Sarpii lib. 187. §. 23. & 65.

*Aquit. de
trib. Hist.
Concil. Trid.
pag. 18.*

blicam tuendi studio abreptus, Vaticanum fulmen in caput suum sibi accersivit. Obiit Venetiis die decima quarta Januarii anno ætatis suæ septuagesimo primo. Pluribus ejus Orthodoxia valde dubia videtur, testanturque Protestantium nonnulli, ac præcipue Dallæus, quod magis Calvinistis, quam Catholicis accedat; ut ut autem sit, id certum est, quod in suis scriptis plura contineantur, quæ Romanæ Ecclesiæ doctrinis minus consona sunt; forte ea Protestantibus, quibuscum sat familiare habuit commercium, magis placendi studio, quam veritatis amore libris sui inseruit, non modo a Sectariis, sed & Venetiis ac rudi populo tanti habitus, ut ejus sepulcrum vel t sancti cuiusdam cineres venerarentur, quæ tamen inconsulta pietas jussu Urbani VIII. Papæ coercita est. Sequebatur etiam circa suicidium opinionem Stoicorum, cunctique ejusdem æque ac Petri Francisci Couasayeri

Apo-

Apostatæ, qui Sarpii Historiam notis Sæc. XVII.
illustraverat, errores anno Christi mil. A.C. 1623.
lesimo septingentesimo trigesimo septi-
mo Parisiis in publico conventu refel-
lebantur, præsentibus Cardinalium,
Archiepiscoporum, Præfulum & præ-
cipue S. Genofevæ Canonicorum quam-
plurimis.

§. CXX.

Ejusdem opera.

Plura exstant hujus Authoris opuscu-
la, ad quæ potissimum ansam præ-
buit Venetum Pauli V. interdictum, ^{Melang.} Hist. de
adversus quod primo considerationes ^{Vigneul.} fol. I. p. 20.
suas in censuram Pauli V. necnon ea-
rumdem confirmationem contra oppo-
sitiones Patris Magistri Joannis Antonii
Bovii Carmelitæ, & Magistri Fulgentii
Brixiani Servitæ typis vulgavit: Edidit
postea tractatum de interdicto Pauli V.
unacum apologia contra oppositiones
Cardinalis Bellarmini ad tractatus &
responsa Joannis Geronis de valore
excommunicationis: Insuper scripsit
historiam particularem de rebus inter
Paulum V. Papam, & Rempublicam
Venetam agitatis: Orto autem bello
inter Ferdinandum Styriæ Archiducem
& Venetos auctam & continuatam Us-

B b b 5

co-